Quelle: http://manuscripta.at/?ID=40551
Copyright: Melk, Benediktinerstift

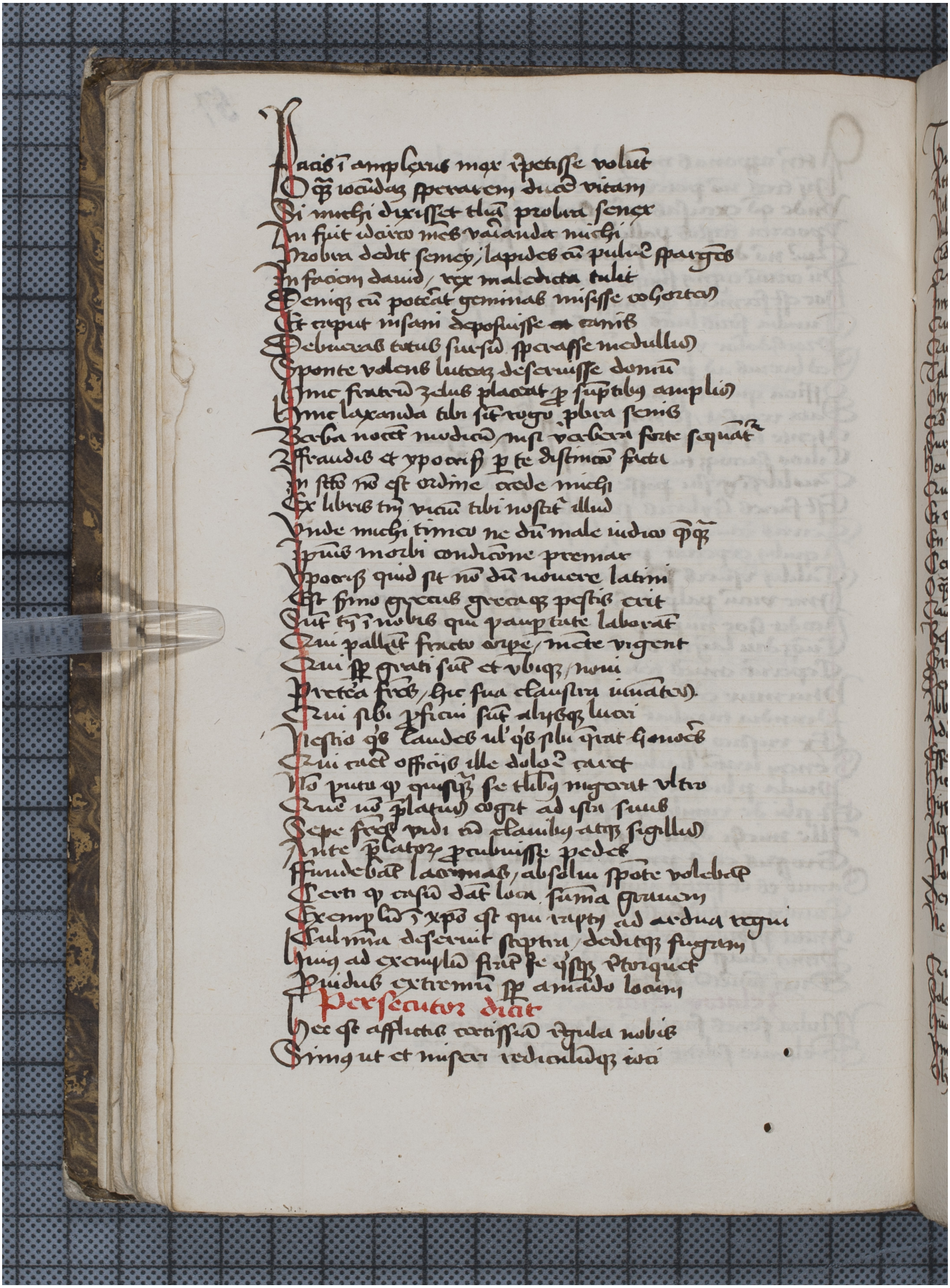

Nacis ampliorus mqr ipetasse volut
Qq̃ iocudaq̃ sperauerim diuq̃ vitam
Si michi dixisset tlu̅ probra senex
Un fuit uairo mes vacanda michi
Probra dedit senex, lapides cu̅ pulue sparges
In facies dauid, rex maledicta tulit
Deniq̃ cu̅ poterat geminas missse cohortes
Et caput insani deposuisse canis
Debuerat tutus sinu sed sperasse medullas
Sponte volens lutoq̃ deseruisse domu
Hinc fratres zelus placuit p suptilia amplius
Hinc laxanda tibi sit rugo plica senis
Barba nocet nudiq̃ mst vacian forte sequat
Affraudis et ypocris p te destinat fieri
In stto nq̃ est ordine orde michi
Ex libris tuis viau tibi nostu illud
Unde michi timeo ne du̅ male iudicio qq̃
Ipsis morbi condiione premar
Ypocris quid st nq̃ du̅ nouere latini
Est sino greciis greciq̃ pestis erit
Ut tu i nobis qui pauptate laborat
Qui pallet fracto corpe, mente vigent
Qui st gratis sui et vbiq̃, nomi
Preteca fides, hic sua clausiu iuuatur
Qui sibi ypicui sui alyq̃ lucri
Nesciis qb laudes ul qb plu fiat honores
Qui ruet officiis ille doloq̃ ruet
Nio pruis q quisq̃ se tibi nigorat vltro
Qui nq̃ platus cogit ad ysti sunis
Sepe fides vidi cu̅ clauiby atq̃ sigillis
Ante platoq̃ probuisse pedes
Funderat lacrimas, absolu spote volebat
Certi q casu dat loca suma gruum
Exemplu i xpo est qui rapty ad arduq̃ regni
Culmina deseruit suptra, deditq̃ fugiem
Hunc ad exemplu fiat se ysti pteriquet
Pluribus extremu sp amando loqui
Persecutor diat
Hec est afflictis certissu regula nobis
Sing ut et miseri redicuiq̃ iui